

Breu semblança de Josep Maria Via i Redons, el denunciant del vídeo de CafèAMBllet

Ramon Serna, CATAAC-CTS/iac

No cal conèixer personalment Josep Maria Via i Redons per afirmar, sense posar en qüestió 'el seu honor' que és un factòtum de la sanitat catalana, un liberal de l'Espai Hayek i una persona que ha fet servir el que es coneix com la porta giratòria.

Rumors malintencionats diuen que no déu tant el seu lloc preeminent a la seva vàlua personal sinó més aviat al fet de ser cunyat de Xavier Trias i Vidal de Llobatera, però no en farem cas i simplement mirarem el 'Google' per fer observar la coincidència que, l'any 88, cinc mesos després del nomenament de Trias com a Conseller de Salut, Via fos nomenat Cap del Gabinet del Departament i que, el 1991 passés a dirigir l'Àrea Sanitària del CatSalut, activitat en la que va cessar a petició pròpia per anar a ocupar un lloc que, sempre sota el mandat del mateix Trias, li obria nous horitzons: el de Director de la Divisió Internacional del Consorci Hospitalari de Catalunya, SA, el que és ara el CSC, SA, l'entitat pública-privada de la sanitat catalana per excel·lència, la que defineix (o definia) el model sanitari català.

I ja se sap, des de la Divisió Internacional, viatges a Amèrica a dojo per obrir mercats i més mercats amb diners del Banc Mundial, del Fons Monetari Internacional, del Banc Interamericà de Desenvolupament, ... que a més dels beneficis immediats dels estrictes contractes, proporcionava exquisits contactes amb les autoritats locals de tots els països, estats i subestats d'Iberoamèrica...

Tan bé ho devia fer que, tres anys més tard, el CHC, SA li va muntar una empresa exprés: Consultoria i Gestió, SA de la qual el va fer Conseller Delegat. Però, ves a saber si de bon grat o forçat, va ser 'recuperat' per Trias, llavors Conseller de la Presidència i l'any 98 es va convertir en Secretari del Govern de la Generalitat, càrrec compatible amb el de conseller de GISA i el de president del Centre Informàtic de la Generalitat. Tot això, és clar, sense abandonar del tot les seves 'implicacions' en la sanitat ni les seves 'amistats' (Bagó, Manté, Prat, Francesc José Maria, ...) del 'Conxorxi', com a l'Alfons Quintà li agrada recordar que s'anomena el CHC en ambients crítics.

No. No podia abandonar aquest cercle perquè novament tenia... un somni? No. Els liberals no somien. Els liberals treballen. Tenia un projecte. I un mes abans de deixar tots aquells càrrecs (tots menys els del 'Conxorxi') ja va muntar la seva empresa. Empresa primer, Gesaworld SA, grup empresarial després, Gesaworld Consultoria SL, Gesaworld Gestió. Molt curiós posar una al costat de l'altra la llista de clients de la seva empresa pública-privada Consultoria i Gestió, seva encara perquè segueix essent apoderat de la matriu del grup, amb la de clients de la nova purament privada. Llistes llarguíssimes on, malgrat les coincidències, es visualitza un grau important de repartiment del mercat, que ampla és Amèrica.

La seva empresa? Millor en plural. Immediatament una altra, Consultors 1999 SL, i dos anys més tard encara una altra, Consultors Sanitaris Associats SL, que estranyament encara li dura, sense menysprear el seu pas passatger i simultani per altres com l'"Instituto de Valoración Corporal SL", de Fisiogestió, el grup que dirigia l'actual director del CatSalut Josep Maria Padrosa amb qui no es va estar ni un any, per Gestió i Direcció d'Iniciatives SL durant quatre anys, o per PREZISS, del ram del metall, dos anys. Cul de mal seient o pura sang liberal? Segurament ni una cosa ni l'altra, si més no en sentit estricte. Pura cultura del pelotazo. No es pot menys que pensar que la seva estada de només quatre mesos i mig com a conseller del Centre Immunològic de Catalunya SA, on ja l'esperava el seu amic Josep Prat i Domènech, va ser suficient per proporcionar consells molt savis, i

segurament ben remunerats, per tal que l'empresa fos absorbida per Labco, la del gran Sumarroca, per entrar al mercat americà que tan bé coneix el nostre Via.

Josep Maria Via presideix actualment el Consorci Parc Mar Salut, càrrec que, a més de permetre-li presidir el Laboratori de Referència de Catalunya SA, li dóna un plus de justificació a la seva permanença en el 'Conxorxi' constituït i finançat per múltiples ajuntaments catalans i per entitats sanitàries públiques i semipúbliques. Conserva els seus càrrecs en empreses privades i, com no, és membre del Consell Assessor del Departament de Salut. Ni Mas ni Ruiz podien prescindir de la seva experiència a fer les amèriques.

Liberal, com dèiem, de conviccions, si és que té alguna convicció de caire ideològic, entre les seves declaracions públiques, plenes de menyspreu cap a les capes populars de la població, destaca: 'Me cuesta imaginar que ... podamos seguir planteándonos el Estado del Bienestar, como si viviéramos en pleno mayo del 68, o el muro de Berlín siguiera en pié'. Això sona, ni més ni menys, al que va dir Torrente Ballester incitant els salmantins a "amar lo que es vuestro por derecho de conquista", en relació als papers incautats pel franquisme. Ara, acabada la guerra freda, quin sentit té ja un Estat de Benestar que només era una pantalla?

En realitat, el senyor Via és liberal només pel que l'interessa. I ara, amb la denúncia al vídeo de CafèAMBllet l'interessa defensar una concepció medieval de l'honor avantposant-la al dret d'expressió, al dret a la informació i a la crítica, i pretén que un vídeo que mostra les enormes debilitats d'un model sanitari del qual ell és beneficiari, sigui segrestat i castigat judicialment, com en els temps de la Inquisició. I és tan covard que ataca els seus autors perquè els considera febles. Per què no ha denunciat mai la nostra revista CATACRAC on sempre l'hem posat de volta i mitja? I és tan pobre d'esperit que no entra en el seus esquemes que unes persones senzilles puguin contribuir a posar-lo, a ell i als seus companys de viatge, en l'ull de mira dels mitjans informatius i dels tribunals judicials.

Més enllà del fet que en el vídeo no s'imputa cap delictes concret a Josep Maria Via ni cap responsabilitat diferent a la seva implicació, totalment certa, en la defensa d'un model que, ara s'està demostrant, fomenta, permet i oculta pràctiques corruptes, la demanda judicial és en realitat una defensa del conjunt de les persones que el vídeo ataca, principalment dels senyors Prat i Bagó que estan essent investigats per l'Oficina Antifrau de Catalunya. A més, la denúncia és defensada pel despatx de Francesc José Maria, director gerent de l'Institut Català de la Salut durant els anys 2007 i 2008 i constant assessor jurídic de les empreses del CHC, ara CSC, entre moltes altres. Per citar un exemple demostratiu del tarannà d'aquest senyor, en el procés de transformació del Consorci Sanitari de Mataró en Consorci Sanitari del Maresme va elaborar un informe que pretenia acomiadar tot el personal i tornar-lo a contractar, pretensió que, evidentment, no va reeixir, com esperem que no tiri endavant l'actual denúncia.

Però la Marta i l'Albano no estan sols. Cada cop som més persones que veiem clar que ens estan prenent el pèl, que la situació és insuportable, que hem de fer pagar les culpes als culpables, posar a la presó els corruptes. Som molta la gent que continuarem al seu costat amb la idea de transformar la denúncia contra ells en un procés contra qui, sense cap autoritat moral ni democràtica, i amb l'escusa d'una crisi que en realitat és una estafa que entre tots i totes nosaltres estem poc a poc identificant, estan malmetent un servei públic bàsic com és la sanitat i un dret constitucionalment reconegut com és el dret a la salut.

Marta i Albano, ens veiem el dia 13 a les 11 a la Ciutat de la Justícia